

Mi lett a kenetekkel?

Lukács 23,55-24,9.

AZ ÚR, FELTÁMADOTT!

Azok az asszonyok sokat vesztek Jézus halállával. Mária a fiát – Magdalai Mária – akiből hét ördögöt űzött ki – az Urát, Mesterét – Johanna, Márta, Zsuzsanna és más jó módú asszonyok a Názáretit, akinek vagyonukkal szolgáltak. Elmentek arra a helyre, ahol a Mestert eltemették, megnézték a sírboltot, és, hogy hogyan helyezték el. És úgy gondolták, hogy szükséges, hogy ők bebalzsamozzák az ÚR testét.

Haza mentek és nekiláttak a balzsamok elkészítésének. Nem kis áldozatot hoztak ezért. Ugyanis, ezek a balzsamok nagyon drága szerek voltak. Az ÚR iránti tisztelet arra készítette őket, hogy méltóképpen helyezték nyugalomra. Ha már elképzeléseik nem váltak valóra, nem úgy történtek a dolgok, ahogy ők szerették volna, legalább néha meglátogathassák a tisztelt Mesternek a sírját.

Amikor oda értek a sírhoz, megdöbbsent látvány tárult eléjük: a kő elhengerítve, a sír üres. Így olvassuk: „*Amikor, emiatt tanácstalanul álltak, két férfi lépett melléjük fényes ruhában.*”

Megdöbbsent hírt közöltek velük: „*Nincs itt, hanem feltámadt!*” A hír így hangozhatott volna feléjük: Hiába fáradoztatok, készüljétek, költöttétek a pénzetek, Jézus feltámadott!

És ahogyan az események történnek, nem említik többé a drága keneteket!

Mi lett a drága kenetekkel?

Meglepő, hogy a feltámadás emlék napján ezt kérdezem: Mi lett a drága kenetekkel? Gondolom, hogy a meglepett asszonyok legkisebb gondja is nagyobb volt a felesleges munka, a kidobott pénz, amit a kenetekre költöttek!

Mi lett vajon a kenetekkel?

Ugyanígy kérdezhetnénk azt is, hogy mi lett a vámszedő Máté és a Zákéus pénzével, amikor Jézus követésére indultak?

Máté, azonnal felkelt, otthagyt mindent és követte Jézust. Mi lett azzal a rengeteg pénzzel?

Zákéus, vagyónának felét szétosztotta a szegények között, másik részéből pedig kártérítést fizetett azoknak, akikből többet szedett, mint amit kellett volna! Mi lett Zákéus pénzével a családdal a gazdagsággal?

Simon, és András, akik a Galileai tengernél halásztak, Jézus hívására mindent otthagytak, mi lett a hálójukkal, hajójukkal, a kereskedéssel, ...?

Jakab és János, éppen a hálóikat rendezgették, amikor Jézus elhívta őket, úgy olvassuk, hogy ott hagyták apjukat a napszámosokkal együtt. Mi lett apjukkal, és a napszámosokkal?

Péter és János elmentek a feltámadás híre hallatán, hogy megnézzék a sírt. De csak a lepedőket találták ott! Elfutottak a sírtól és a többiek tudtára adták, hogy az ÚR feltámadott! Mi lett a lepedőkkel?

Úgy gondolom, hogy ezek a dolgok mind nem fontosak!

Akkor miért beszélünk ezekről a dolgokról egy ilyen nagy ünnepen, amikor Jézus feltámadása feletti öröm a legfontosabb?

Hadd kérdezzek vissza: Tényleg az ÚR feltámadása a legfontosabb ma?

Nem próbálunk meg sokszor az elhanyagolható dolgokkal foglalkozni? Ma a világ, amikor Húsvétkor ünnepel, Húsvétot ünnepel-e?

Ma, amikor Jézus, az Isten Fiának áldozatára emlékezünk, és gyűzelmét ünnepeljük, akkor nem a balzsamot keressük?

Sokszor már nem is Jézusról szól a húsvét, hanem a nyusziról, és a tojásokról!

Nem foglalkozunk sokat a másodrendű dolgokkal? Ami igazán fontos lenne, az, pedig eszünkbe sem jut!

Az ÚR tanácsa: „*Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!*” Ézsaiás 55,6.

„*De keressétek el ször, az országát és igazságát, és ezek mind megadatik nektek.*” Máté 6,33.

„*Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafent valókkal tördjétek, ne a földiekkel!*” Kolossé 3,1.